

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Περὶ τῶν ἀπαιτουμένων προσόντων πρὸς κατάταξιν ἀνθυποναυπηγῶν ἐν τῷ Β. ναυτικῷ

1

Περὶ ἰδρύσεως «Μουσείου τῶν Καλῶν Τεχνῶν»

2

(1)

Περὶ τῶν ἀπαιτουμένων προσόντων πρὸς κατάταξιν ἀνθυποναυπηγῶν ἐν τῷ Β. ναυτικῷ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντε ὑπ' ὄψει τὸν ΨΒ' νόμον τῆς 9 Νοεμβρίου 1861 ἔτους περὶ ναυτικῶν προδικασμῶν καὶ ἐπιθυμοῦντες ὅπως κανονίσωμεν τὰ προσόντα τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἀνθυποναυπηγῶν, προτάσκει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον μόνον.

Ὅπως καταταχθῇ τις ἀνθυποναυπηγὸς ἐν τῷ Β. ναυτικῷ, δεόν νὰ κέντηται τὰ ἐξῆς προσόντα :

α') Νὰ εἶναι πολίτης Ἑλλήν, ἐγγεγραμμένος ἐν τοῖς μητρώοις τῶν ἀρρένων, καὶ νὰ ἄγῃ ἡλικίαν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 26 ἐτῶν.

β') Νὰ προσάγῃ ἀπολυτήριον γυμνασίου τοῦ Κράτους ἢ ἄλλου τινὸς ὁμοταγοῦς ἀνεγνωρισμένου ἐκπαιδευτηρίου, φέρον βαθμὸν τοῦλάχιστον «καλῶς».

γ') Νὰ προσάγῃ πιστοποιητικὸν τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, βεβαιοῦν ὅτι δὲν κατεδικάσθη εἰς οὐδεμίαν τῶν ποινῶν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 21 καὶ 22 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

δ') Νὰ κριθῇ ὑπὸ τῆς ἀνωτάτης ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ναυτικοῦ σωματικῶς καὶ πνευματικῶς ὑγιής.

ε') Νὰ παρουσιάσῃ πιστοποιητικὸν ἐπίσημον, ἐμφαίνον ὅτι ἐφοίτησεν ἐν τῇ École Polytechnique, ἢ ἐν τῷ παρασκευαστικῷ τμήματι μιᾶς τῶν γαλλικῶν σχολῶν École des Ponts et Chaussées ἢ École des Mines ἢ ἐν ἄλλῃ τινὶ ὁμοταγεῖ τούτων, καὶ ὅτι ἠδουκίμησε κατὰ τὰς ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις.

ς') Νὰ παρουσιάσῃ πτυχίον τῆς γαλλικῆς ναυπηγικῆς σχολῆς École d'application du Genie Maritime.

ζ') Νὰ ὑποστῇ εὐδοκίμους ἐξετάσεις ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τριῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. ναυτικοῦ, ἐξ ὧν ὁ εἷς ὁ διευθύνων τὸ μηχανικὸν τμήμα τοῦ Ὑπουργείου

τῶν Ναυτικῶν, οἱ δὲ ἕτεροι δύο ναυπηγικοί, ἐπὶ τῶν ἀκολουθῶν μαθημάτων :

1) Ναυπηγία, ἥτοι κατασκευὴ ξυλίνων, σιδηρῶν καὶ χαλυβδίνων σκαφῶν.

2) Ἰστοποιία καὶ ἰστιοποιία. - Διασκευὴ καθολικῆς πλοίων. - Μηχανήματα ἀνολκῆς πλοίων. - Κατασκευὴ λέμβων καὶ ἀτμαστῶν.

3) Θεωρία τοῦ πλοίου.

4) Ρύθμισις πυξίδων.

5) Θωράκισις πολεμικῶν πλοίων. - Ναυτικὸν πυροβολικόν. - Τορπιλικά.

6) Γραφοστατική.

7) Τεχνολογία μηχανικῆ.

8) Ἀντίστασις τῆς ὕλης.

9) Θερμодυναμική.

10) Κατασκευὴ ναυτικῶν ἀτμομηχανῶν καὶ λεβήτων.

11) Ἐφηρμοσμένη μηχανικῆ.

12) Ἐφηρμοσμένος ἡλεκτρισμός.

13) Σχεδιάσις πλοίων καὶ ἀτμομηχανῶν.

14) Κατάρτισις προκαταρτικοῦ σχεδίου πλοίου, ἀτμομηχανῆς.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ τοῦ παρόντος διατάγματος δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις.

Ἐν Αθήναις τῇ 17 Σεπτεμβρίου 1897.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργός
Δ. Γ. ΡΑΛΛΗΣ

(2)

Ἐν Αθήναις τῇ 18 Σεπτεμβρίου 1897.

Μεγαλειότατε !

Ἐξήκοντα καὶ τρία ὅλα ἔτη ἔχουσιν ἤδη συμπληρωθῇ, ἀφ' ἧς τὸ περὶ Ἐπιστημονικῶν καὶ Τεχνολογικῶν Συλλογῶν νομοθετικὸν Διάταγμα, δημοσιευθὲν τῇ 10/22 Μαΐου 1834, ἐπηγγέλλετο σὺν ἄλλοις καὶ τὴν σύστασιν Μουσείου τῶν Καλῶν Τεχνῶν, χωρὶς ὅμως μέχρι τοῦδε νὰ πληρωθῇ ἡ ἐπαγγελία ἐκείνη.

Κατὰ τῆς συστάσεως τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Μουσείου ἀντετάχθη ἀνέκαθεν, ἀντιτάσσεται δ' ἔτι καὶ νῦν συνήθως τὸ ἐπιχείρημα, καθ' ὃ, τῶν Καλῶν Τεχνῶν εὐρισκομένων ἔτι παρ' ἡμῖν ἐν σπαργανώδει καταστάσει, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ σύστασις Μουσείου, μέλλοντος νὰ περιλάβῃ καὶ ἔργα τῶν σημερινῶν καλλιτεχνῶν ἡμῶν καὶ δὴ οὐχὶ πάντοτε τὰ ἄριστα αὐτῶν. Προβάλλεται, δέ, ὡς *ultima ratio*, ὅτι φόβος πολὺ ὑπάρχει, μήπως αὐτὸ εὐθὺς ἐν ἀρχῇ ὑπερπληρωθῇ ἔργων, δι' ἃ οὐδένᾳ ἴσως λόγον θὰ εἶχον νὰ σερμύωνται οἱ μεταγενέστεροι.

Ἄλλ' οἱ τοιαῦτα γνωματεύοντες θ' ἀγνοῶσιν ἴσως ὅτι τὸ Μουσεῖον τῶν Καλῶν Τεχνῶν δὲν θὰ εἶχε μόνον τὸν ὑπ' αὐτῶν ἀποκρουόμενον σκοπὸν, ὅστις θὰ ἦτο μάλιστα δευτερεύων ἢ καὶ τριτεύων. Πρῶτος καὶ κύριος σκοπὸς αὐτοῦ θὰ ἦτο, κατ' ἐμὴν τοῦλάχιστον γνώμην, νὰ περισυλλέξῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ πᾶν ἄξιον λόγου μνημεῖον τῆς γραφικῆς καὶ ξένων καὶ ἡμετέρων καλλιτεχνῶν παλαιότερων τῆς σημερινῆς ἐποχῆς, χρησιμεύον ἐν αὐτῷ ὡς κέντρον, εἰς ὃ θ' ἀπέστελλον καὶ διάφοροι φιλογενεῖς ἐντεῦθεν τε καὶ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰκόνας ἐγκρίτων ζωγράφων, ἃς ἔτυχε νὰ ἀποκτήσωσιν ἐπ' εὐκαιρίᾳ καὶ ἀντὶ ἀδροτάτης πολλῆς δαπάνης.

Ἐχομεν ἤδη παραπλησίως δωρεάς, ἐναποθεμιμένας ἄλλας ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ, ἄλλας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ἄλλας ἐν τῇ Ἑθνικῇ Βιβλιοθήκῃ καὶ ἄλλας ἀλλοχοῦ, χωρὶς οὕτε οἱ φιλότεχνοι οὕτε ὁ πολὺς λαὸς ν' ἀρύηται ὀφελὸς τι ἐξ αὐτῶν, ὡς θὰ συνέβαινε τοῦτο, ἐὰν συνεκεντροῦντο αὐταὶ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἄλλ' αἱ δωρεαὶ αὗται θὰ ἐπληθύνοντο ἔτι μᾶλλον, ἐὰν εἶχεν ἡδὴ ἰδρυθῇ τὸ οἰκεῖον Μουσεῖον. Ἡ ὑπ' ἐμὲ ὑπερηρεσία ἔχει πληροφορίας ὅτι βαθύπλουτος ὁμογενὴς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, κεκτημένος πολὺ τιμὸν πινακοθήκην, ἐσκέφθη τὰ δωρεῇ αὐτὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλ' ἀπέσχε τούτου ἐκ φόβου μὴ ἐν ἐλλείψει Ἑθνικῆς Πινακοθήκης παραρριφθῇ πρὸς αὐτὴν ἐν Ἀθήναις καὶ μείνῃ ἀχρηστος. Καὶ ἐνταῦθα δ' ἕτερος φιλογενὴς ἀνὴρ ὁ ἀοιδίμος Ἀλέξανδρος Σουτζας, ἔχων ἄξιαν λόγου πινακοθήκην, διὰ διαθέσεως τοῦ ἀφιέρωσε καὶ ταύτην καὶ πᾶσαν σχεδὸν τὴν περιουσίαν τοῦ ὑπὲρ τῆς ἰδρύσεως τοιοῦτου Μουσείου, δι' ὃ ὤρισε μάλιστα καὶ τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φιλελλήνων μέγαρόν του, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ νέμῃται ταῦτα ἡ σύζυγός του, ἐν ὅσῳ ὑπάρχει ἐν τῇ ζωῇ. Δὲν θὰ διέθετεν ἄρα γε αὐτὸς εὐθὺς μετὰ τὸν θάνατόν του τὴν πινακοθήκην τοῦλάχιστον, ἐὰν ὑφίστατο ἡδὴ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος Μουσεῖον;

Καὶ ἄλλος λόγος οὐχ ἥττον σπουδαίως ἐπέβαλλε, νομίζω, πρὸ πολλοῦ ἡδὴ τὴν σύστασιν τούτου. Εἰς αὐτὸ θὰ ἦτο δυνατόν νὰ συνεκεντρωθῇ πανταχόθεν τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ περισωθῇ πολλὰ πλείστου λόγου ἄξια μνημεῖα Βυζαντινῆς τέχνης, ἐγκαταλειμμένα νῦν εἰς τὴν τύχην των καὶ φθειρόμενα ἀφ' ἐαυτῶν, ἢ καὶ καταστρεφόμενα ὑπ' ἀνθρώπων ἀγροίκων καὶ ἀμούσων. Ἐπίσης θὰ ἦτο δυνατόν νὰ συνεκεντρωθῇ ἐν αὐτῷ καὶ διάφορα ἔργα γραφικῆς ἄξια λόγου, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς Ἀναγεννήσεως καὶ ἐντεῦθεν, Ἰταλικῶν, Ἰσπανικῶν Σχολῶν καὶ τῶν Κάτω Χωρῶν, μαρτύρια τῆς πάλαι ποτὲ ἀμύτης τῆς ἡμετέρας ναυτιλίας, δι' ἧς εἶχον μετενεχθῇ αὐτὰ ἐν παρρηχημένοις χρόνοις εἰς τὰς νήσους, ἰδίᾳ τοῦ Αἰγαίου. Πολλὰ τοιαῦτα ἔργα κατάρθωσαν οἱ ξένοι ν' ἀνακαλύψωσι καὶ ν' ἀποκομίσωσιν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀντὶ εὐτελεστάτου πολλῆς τιμῆς. Ἐὰν ἰδρῦετο ἐν καιρῷ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος Μουσεῖον, ἀναμφίβολον ὅτι τὰ πλεῖστα ἐξ αὐτῶν θὰ ἐξησφαλίζοντο ἐν Ἑλλάδι.

Ἄλλὰ «κἀλλιον ἀργὰ παρὰ ποτέ». Καὶ νῦν εἶναι καιρὸς νὰ περισώσωμεν τὰ ὑπολειπόμενα ἔτι ἐν ἡμῖν ἔργα τῆς γραφικῆς καὶ τῶν μνημονευθεῖσιν σχολῶν τῆς Ἑσπερίας καὶ τῆς Βυζαντινῆς τέχνης, ἀρκεῖ μόνον νὰ σπεύσωμεν νῦν τοῦλάχιστον

στον εἰς τὴν ἰδρύσιν τοῦ Μουσείου τῶν Καλῶν Τεχνῶν. Εἰς τοῦτο θὰ συνεκεντρωθῶσιν, ὡς ἔφθην εἰπών, καὶ πᾶσαι αἱ δωρεαὶ εἰκότων, αἱ γενόμεναι μέχρι τοῦδε πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, αἱ νῦν ἐναποθεμιμένοι χωρὶς, τῇδε κακῆσι. Εἰς αὐτὸ θὰ σπεύσωσι ν' ἀφιερῶσιν τὰς εἰκόνας ἢ πινακοθήκας των καὶ ὅσοι ὁμογενεῖς, ἔχοντες τοιαύτας, ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξεγείρωσιν ἐν ἡμῖν τὸ αἶσθημα καὶ τὸν ἔρωτα πρὸς τὴν γραφικὴν.

Τὸ Μουσεῖον θ' ἀρξῇται οὕτως ἐκ σμικρῶν ἄλλ' ἐλπίς ὑπάρχει σὺν τῷ χρόνῳ νὰ πλουτισθῇ αὐτὸ καὶ ἀποβῇ κέντρον πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς καλαισθησίας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ πρὸς πρακτικὴν μόρφωσιν τῶν νεωτέρων ἡμῶν ζωγράφων.

Τούτων ἔργα ἀνάξια λόγου δὲν εἶναι φόβος ν' ἀρτηθῶσιν ἐν αὐτῷ καὶ διὰ τὰ ἄλλα μέτρα, τὰ λαμβανόμενα διὰ τοῦ ἐν σχεδίῳ Διατάγματος πρὸς περιστολὴν τῆς ἀβασανίστου προσκλήσεως τοιούτων ἔργων, καὶ διὰ τὴν γλισχρότητα τῶν μέσων, ἅτινα τὸ Μουσεῖον θὰ διέθετεν ἐν ἀρχῇ διὰ νέας προσκλήσεις.

Τὸ Μουσεῖον ἐνόμισα προσῆκον νὰ ἰδρυθῇ τό γε νῦν ἔχον ἐν τῇ Σιναίᾳ Ἀκαδημίᾳ, ἥτις λέκτεται ἱκανὸν πρὸς τοῦτο χῶρον, μὴ δυνάμενον νὰ διατεθῇ νῦν εἰς τὸν ἀρχικὸν αὐτῆς σκοπὸν. Ὅταν δ' ἐπιστῇ ἡ ὥρα, θὰ μετατεθῇ καὶ ἐγκαθιδρυθῇ αὐτὸ ὀριστικῶς ἐν τῷ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον κληροδοτηθέντι μεγάρῳ τοῦ ἀοιδίου Ἀλεξ. Σούτσου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φιλελλήνων.

Θὰ ἦτο βεβαίως προτιμότερον, ἐὰν εἶχομεν ἡδὴ ἀνεπτυγμένην καὶ προηγμένην τὴν γραφικὴν ἐν Ἑλλάδι καὶ ἡδυνάμεθα οὕτω νὰ ἰδρύσωμεν τὸ Μουσεῖον τῶν Καλῶν Τεχνῶν, συνεκεντροῦντες ἐν αὐτῷ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἔργα ἐγκρίτων Ἑλληνικῶν ζωγράφων. Θὰ ἦτο οὐχ ἥττον προτιμότερον, ἐὰν εἶχομεν ἡδὴ καὶ ἴδιον καλλιπρεπὲς μέγαρον πρὸς ἐγκατάστασιν τοῦ τοιοῦτου Μουσείου καὶ ἡδυνάμεθα ἐκ πρώτης ἀφετηρίας νὰ διαθέσωμεν ἀφθονὰ κεφάλαια πρὸς ἄμεσον αὐτοῦ πλουτισμόν. Ἀλλ' ἀφοῦ ταῦτα ἐλλείπουσι, δὲν εἶναι τοῦτο λόγος ἀποχρῶν, ὡς ἐγὼ τοῦλάχιστον νομίζω, ὅπως μὴ ἰδρύσωμεν ἐκ τῶν ἐνόντων τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος Μουσεῖον, στέργοντες τό γε νῦν ἔχον τὰ παρόντα καὶ θηρεύοντες τὰ βελτίω. Τὸν ἀντικεινὸν ἀδικαιολόγητοι ὅλως θὰ ἤμεθα, ἐὰν ἐξηκολουθοῦμεν καὶ ἐφεξῆς ἐπιδεικνύοντες τὴν μέχρι τοῦδε ἀδιαφορίαν καὶ ἀκηδίαν καὶ περιωρῶμεν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τόσα μνημεῖα τῆς γραφικῆς φθειρόμενα καὶ ἀπολλύμενα διὰ τὸ Ἔθνος. Ἰδοὺ οἱ λόγοι οἱ πείσαντές με νὰ συντάξω καὶ ὑποβάλω εἰς τὴν κύρωσιν τῆς Υ. Μ. τὸ προκείμενον σχέδιον Διατάγματος.

Ἐχων δ' ἐλπίδος ὅτι ἡ Υ. Μ. ἐγκρίνουσα τοὺς ἀνωτέρω λόγους θὰ εὐδοκήσῃ νὰ περιβάλῃ τὸ σχέδιον τοῦτο διὰ τοῦ ὑψηλοῦ Αὐτῆς κύρους,

Ὑποσημειοῦμαι τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος
πιστὸς θεράπων

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν
καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργός
ἈΘ. Εὐταξίας.

Περὶ ἰδρύσεως «Μουσείου τῶν Καλῶν Τεχνῶν»

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 1, ἐδ. κ' καὶ λ', καὶ 19 τοῦ ἀπὸ 10)22 Μαΐου 1834 Νόμου περὶ τεχνολογικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν Συλλογῶν καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ καθορίσωμεν τὰ τῆς ἰδρύσεως Συλλογῆς εἰκότων καὶ χαλκογραφημάτων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργοῦ ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν τὰς:

Ἄρθρον 1.

Αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἐδ. κ' καὶ λ' τοῦ ἀνωτέρω Νόμου Συλλογαὶ εἰκόνων καὶ χαλκογραφημάτων ἐνοῦνται ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἀποτελοῦσιν ἐν καθίδρυμα, καλούμενον «Μουσεῖον τῶν Καλῶν Τεχνῶν».

Τὸ Μουσεῖον τοῦτο ἐγκαθιδρύεται προσωρινῶς ἐν τῇ Σιναιῇ Ἀκαδημίᾳ· θέλουσι δὲ κατατίθεσθαι ἐν αὐτῷ α') ἔργα τῆς βυζαντινῆς καὶ χριστιανικῆς τέχνης ἀπὸ τῶν πρώτων χριστιανικῶν χρόνων, ἰδίως τοιχογραφίαι, αἱ ἐν τῷ Ἐθν. Μουσεῖῳ νῦν κατακείμεναι καὶ αἱ τῇδε κἀκεῖσε ἀνὰ τὸ Κράτος διεσπαρμέναι, β') ἀντίγραφα, χαλκογραφήματα καὶ οἰκδῆποτε ἀπεικονίσματα τῶν ἐξόχων τῆς Ἑσπερίας ζωγράφων, γ') πίνακες ξένων καλλιτεχνῶν καὶ Ἑλλήνων ἀνεγνωρισμένης Εὐρωπαϊκῆς φήμης. Ἐν τῷ Μουσεῖῳ τούτῳ κατατίθενται καὶ ἔργα τῆς γλυπτικῆς ἀπὸ τῶν πρώτων χριστιανικῶν χρόνων.

Ἄρθρον 2.

Τὸν πυρῆνα τοῦ Μουσείου θέλουσιν ἀποτελέσει τὰ μέχρι τοῦδε εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Κυβερνήσεως ἢ οἰωνδῆποτε Δημοσίων καθιδρυμάτων διατελοῦντα ἔργα, ὅσα θέλει πρὸς τοῦτο θεωρήσει ἄξια λόγου ἢ ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 Ἐπιτροπῇ. Ομοίως θέλουσι κατατεθῆ ἐν αὐτῷ αἱ ἐν ταῖς κατηρειπωμέναις βυζαντιναῖς ἐκκλησίαις τοιχογραφίαι, ὅσαι εἶναι δυνατόν νὰ ἀποτειχισθῶσιν. Ἐν τῷ μέλλοντι δὲ θέλουσι κατατίθεσθαι ἐν αὐτῷ, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ διατασσόμενα, τὰ δι' ἀγορᾶς ἢ δωρεᾶς προσκτώμενα ἔργα.

Ἄρθρον 3.

Οὐδὲν ἔργον πρωτότυπον ἢ ἀντίτυπον ἢ οἰωνδῆποτε ἀπεικόνισμα, εἴτε δι' ἀγορᾶς εἴτε διὰ δωρεᾶς προσκτηθὲν, κατατίθεται ἐν τῷ Μουσεῖῳ ἄνευ προτάσεως τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 Ἐπιτροπῆς καὶ ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρον 4.

Τοῦ Μουσείου ἐφορεύει ἐξαμελὴς Ἐπιτροπὴ καὶ εἰς ἑξ. Ἐφορος, διοριζόμενος κατὰ τὸ ἄρθρον 20 κλ. τοῦ ἀνωτέρω νόμου τῆς 10/22 Μαΐου 1834.

Τούτου καθήκοντα εἶνε τὰ ἐξῆς :

α') Νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς εὐπρεποῦς καὶ καταλλήλου κατατάξεως τῶν ἐν τῷ Μουσεῖῳ ἔργων καὶ τῶν ἐκάστοτε προστιθεμένων, συνενοούμενος πρὸς τοῦτο καὶ μετὰ τῆς ἐπὶ τοῦ Μουσείου Ἐπιτροπῆς.

β') Νὰ καταγράψῃ ἐν βιβλίῳ τὰ ἐκάστοτε εἰσαγόμενα ἔργα, ὑπ' αὐξοῦντα ἀριθμὸν, καὶ νὰ συντάττῃ τὸν Κατάλογον τοῦ Μουσείου.

γ') Νὰ φροντίζῃ ὅπως τηρῶνται ἀκριβῶς αἱ περὶ τοῦ Μουσείου διατάξεις καὶ ὁ ἐν τῷ ἄρθρῳ 9 εἰδικὸς αὐτοῦ Κανονισμός.

δ') Νὰ κατέχῃ αὐτὸς τὰς κλεῖδας τοῦ Μουσείου, ὑπεύθυνος προσωπικῶς ὧν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ἐν αὐτῷ ἔργων, ἢ νὰ παραδίδῃ αὐτάς εἰς ἐμπειπιστευμένον αὐτῷ φύλακα.

ε') Νὰ προτείνῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τοὺς διοριστέους φύλακας.

ς') Νὰ γνωρίζῃ ἐκ διαλειμάτων τῷ Ὑπουργεῖῳ τὰ ἀφορῶντα τῷ Μουσεῖῳ καὶ τὰς ἐν αὐτῷ ἐργασίας.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ Ἐπιτροπὴ ἀπαρτίζεται ἐκ τοῦ διευθύνοντος τὴν Σχολὴν τῶν Καλῶν Τεχνῶν Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς τῶν βιομηχανικῶν τεχνῶν, ὡς Προέδρου, ἐκ τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ Μουσείων, ἐκ τοῦ

Ἐφόρου τοῦ Μουσείου τῶν Καλῶν Τεχνῶν καὶ ἐκ τεσσάρων ἄλλων μελῶν, ὧν δύο τοὐλάχιστον δέον νὰ εἶνε διακεκριμένοι καλλιτέχναι, διατελοῦντες ἢ διατελέσαντες καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς τῶν Καλῶν Τεχνῶν. Τὰ τέσσαρα ταῦτα μέλη διορίζονται ἐπὶ τριετίαν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Τὴν πρὸς συνεδρίαν τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ἀπαρτίαν ἀποτελοῦσι πέντε μέλη.

Ἄρθρον 6.

Δικαιοδοσία καὶ καθήκοντα τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι τὰ ἐξῆς :
α') Νὰ ἐφορεύῃ τῶν ἐν τῷ Μουσεῖῳ καὶ νὰ ἐπιβλέπῃ εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ Καταλόγου.

β') Νὰ φροντίζῃ περὶ προσκλήσεως ἔργων πρὸς πλουτισμὸν τοῦ Μουσείου.

γ') Νὰ ἀποφαίνεται γνώμην περὶ ἀγοραστέων ἔργων καὶ νὰ ὀρίζῃ τὴν τιμὴν αὐτῶν.

δ') Νὰ ἀποφαίνεται γνώμην περὶ καταθέσεως ἐν τῷ Μουσεῖῳ δωρουμένων ἔργων.

ε') Νὰ προτείνῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ὅ,τι νομίζει συντελεστικὸν ὑπὲρ εὐδώσεως τῶν τοῦ Μουσείου καὶ νὰ ἀνακοινῶν αὐτῷ, ὅσας εἶνε ἀνάγκη, τὰς ἐπὶ τῶν διαφόρων ὑπὸ συζήτησιν αὐτῆς θεμάτων ἀποφάσεις τῆς.

Ἄρθρον 7.

Οὐδεμία ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς περὶ ἀγορᾶς ἢ περὶ ἀποδοχῆς δωρεᾶς ἐκτελεῖται ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου. Προκειμένου δὲ νὰ ἐγκρίνῃ ὁ Ὑπουργὸς πρότασιν περὶ ἀγορᾶς, δέον πρὸς τούτοις νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν ἡτιολογημένην ὑπὲρ τῆς ἀγορᾶς ταύτης πρότασιν καὶ δύο τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐπιτίμων κατὰ τὸ ἄρθρον 8 μελῶν.

Ἄρθρον 8.

Ἕλληνες καλλιτέχναι, ἐγκατεσταμένοι ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, δύνανται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως νὰ διορίζωνται ἀντεπιστάλλοντα καὶ, οἱ μᾶλλον διακεκριμένοι, ἐπίτιμα μέλη τῆς ἐπὶ τοῦ Μουσείου Ἐπιτροπῆς. Οὗτοι διατελοῦσιν ἐν ἀλληλογραφίᾳ μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς, φροντίζουσι περὶ παντὸς ὅ,τι δύναται νὰ συντελέσῃ ὑπὲρ τοῦ Μουσείου, ἀνακοινοῦσι τῇ Ἐπιτροπῇ γνώμης περὶ εὐδώσεως τῶν τοῦ Μουσείου καὶ ὑποβάλλουσιν αὐτῇ προτάσεις περὶ ἀγοραστέων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πρωτοτύπων ἢ ἀντιγράφων ἔργων. Τοιαύτας προτάσεις ὑποβάλλουσι καὶ ἀπ' εὐθείας, ἂν θέλωσιν, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Ἄρθρον 9.

Τὰ ἀφορῶντα εἰς τὰ καθήκοντα τῆς ἐν τῷ Μουσεῖῳ ὑπηρεσίας καθορίζονται ἐν Κανονισμῷ, συντασσομένῳ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐγκρινόμενῳ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου. Ἐν τῷ Κανονισμῷ τούτῳ καθορίζονται καὶ αἱ ὥραι, καθ' ἃς θὰ εἶνε τὸ Μουσεῖον καθ' ἐκάστην ἀνοικτὸν καὶ προσιτὸν εἰς τὸ κοινόν. Εἰς τὸν αὐτὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ Διατάγματος Ἡμῶν τούτου.

Ἐν Ἀθῆναις, τῇ 18 Σεπτεμβρίου 1897.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΘ. ΕΥΤΑΞΙΑΣ